

[Valdemar Thomsen.]

samme gjorde det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, og i nogenlunde tilsvarende Udtryk fremsatte det ærede Medlem Hr. Henning Hasle nogle Bemærkninger, som i og for sig nok var værd at citere ved denne Lejlighed, hvad jeg dog skal afstaa fra. Derimod vil jeg gøre opmærksom paa, hvordan det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der nu altid optræder som Regeringspartiernes Forsvarer, tog Stilling til Ministerens Forhold ved denne Lejlighed. Jeg beder om Tilladelse til et ganske kort Citat. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen sagde da:

„Naar Ministeren har sagt god for en Redegørelse, der af Landsretten er stemplet som urigtig og misvisende, bør Ministeren, for saa vidt han har været i god Tro, give os en Undskyldning, og hvis han ikke har været i god Tro, bør han tage sit Tøj og gaa.“

Se, det var rene Ord for Pengene, og Formanden for det konservative Parti indtog for øvrigt et noget tilsvarende Standpunkt. Derfor forbavser det mig i høj Grad, at man fuldstændig uomtalt ikke alene fra de to gamle Partiers Side, men ogsaa fra Venstres og de Konservatives kan lade det skete passere, efter at det er paavist, at Landbrugsministeren har gjort sig skyldig i oplagt Lovbrud, og at de vil tage Medansvaret for det og give ham et Tillidsvotum. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede, da vi i sin Tid forhandlede...

Første Næstformand (Vanggaard):

Ordet „oplagt Lovbrud“ er et meget stærkt Udtryk. Vi plejer i den parlamentariske Forhandling at anvende noget mindre stærke Udtryk og vil sædvanligvis alligevel formaa at udtrykke den Mening, vi har om det foreliggende. Det tror jeg ogsaa vil lykkes det ærede Medlem, uden at han behøver at bruge saa voldsomme Udtryk.

Valdemar Thomsen: Jeg vil haabe, at Landbrugsministeren vil staa op og dokumentere, at det, han har foretaget sig, er i Overensstemmelse med den Lov, han paaberaaber sig. Saa skal jeg gerne give ham en uforbeholden Undskyldning. Men hvis han ikke kan det, maa jeg virkelig fastholde min Karakteristik af det, Landbrugsministeren har foretaget sig. Men altsaa, i Dag synes det ikke, at man tager det særlig højtideligt fra de to nye Regeringspartiers Side, hvordan Regeringen og hvordan Landbrugsministeren opfører sig.

Det, jeg kom fra, var, at det ærede

Medlem Hr. Christmas Møller, der siden har været Handelsminister, stillede en Dagsorden, som misbilligede, at Landbrugsministeren ikke vilde besvare de Forespørgsler, der var rettet til ham bl. a. af den højtærede nuværende Kirkeminister og af de ærede Medlemmer Hr. Kristen Amby og Hr. Henning Hasle. I denne Dagsorden misbilligede man, at Landbrugsministeren ikke vilde besvare disse Forespørgsler. Jeg synes, det er for paafaldende, at man saa hurtigt skifter Standpunkt, idet man dengang misbilligede Landbrugsministerens Optræden, fordi han undlod at besvare et bestemt Spørgsmaal, men i Dag vil give ham et Tillidsvotum, endskønt det ligger klart for enhver eller burde ligge klart for enhver, at her er Tale om et Lovbrud.

Nu har vi fra vor Side en 3—4 Gange fra denne Talerstol dokumenteret, at Landbrugsministeren har overtraadt gældende Love, og alligevel vover han trods Landets vanskelige Stilling, trods den udstrakte Bemyndigelse, han har, fuldstændig at ignorere Lovbestemmelser, der i øvrigt er fastsat med den foreliggende Situation for Øje. I Almindelighed er det saadan, at Lovovertrædelser straffes haardere i den nuværende vanskelige Situation end ellers. Derfor vil jeg gerne spørge — det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch tillader sig at le, det kan jo være, at Smilet senere hen vil stivne —, om der er Grund til at afvige fra denne Grundregel, naar det gælder Forhold, der vedrører vort Statsstyre. Jeg synes nemlig tværtimod. Derfor burde Folketinget ikke, som der nu er Tegn til, lade passere det, der her er afsløret, men tage et klart Standpunkt over for Landbrugsministerens Lovovertrædelse. Det er absolut nødvendigt, hvis ikke Tingets Holdning skal faa Prædiketet parlamentarisk uværdig.

I Lovtidende for 1939 er der under Nr. 92 en Lov, der er betegnet som Loven om Ministres Ansvarlighed. Der er aldeles ingen Tvivl om, at Landbrugsministeren efter denne har paadraget sig Strafansvar. Noget andet er, om de Regler, der dør er optrykt, er traadt i Kraft. Der staar nemlig i den sidste Paragraf, at de træder i Kraft samtidig med Danmarks Riges Grundlov. Mig bekendt er Grundloven for længst, nemlig den 5. Juni 1849, traadt i Kraft; men da den Lov, der aabenbart er tænkt paa, af gode Grunde ikke naaede ud over Forslagsstadiet, staar vi vel endnu uden en egentlig Ministeransvarlighedslov, som allerede Junigrundloven i 1849 indeholdt Løfte om. Naa, det er vel for Resten underordnet, om der findes en speciel Paragraf,